

DÉLMAGYARORSZÁG

AZ MDP CSONGRADMEGYEI BIZOTTSÁGÁNAK LAPJA

XI. évfolyam, 150. szám

Ara: 50 fillér

Kedd, 1955. június 28.

MAI SZÁMUNKBÓL:

V. M. MOLOTOV SAJTÓÉRTEKEZLETE

(2. oldal)

ILJA ERENBURG BESZÉDE

A BÉKE-VILÁGTALÁLKOZÓ JÚNIUS 26-I ÜLÉSÉN

(3. oldal)

MOSÓGÉP ÉS CÉKLASZELŐ GYÁRTÁSÁRA KÉSZÜLNEK A FÉMIPARI ÉS FINOMMECHANIKAI VÁLLALATNÁL

(3. oldal)

Ki a gabonaföldekre!

Megkezdődtek a nagy ünnepi hétköznapiak. Elérkezett az aratás. Most csak azok maradnak otthon, akik betegek, vagy nagyon öregek már, de őket is izgalommal tölti el az új kenyérért megindult küzdelem. Vagyis: egész dolgozó népünk ügye, gondja, hogy gyorsan eltegyük mind egy szemig jó helyre, amiből élni akarunk a következő esztendőben. A kommunisták — akik mindig a nép ügyét, gondját vették a vállukra — szintén nem ülnek ölbe tett kézzel. Ellenkezőleg. Ők ennek most is legelőbbre, hogy erőt, lelkesedést öntve a kaszás, sarlós hadseregbe, megnyerjük ezt az ütközetet is.

Tudjuk azonban az élet tapasztalataiból, hogy egymagában az erős kommunista kar, a példaadás nem elegendő, bármennyire fontos is. Késztetelen, aki kaszát vesz a kezébe, vagy gépet vezet, az nem lustálkodik, hanem dolga végeztéig úzi, hajtja a munkát minden különösebb rábeszélés nélkül. Ez benne van a parasztember természetében. Mégis szükséges, hogy a világ eseményeiről. Ezért kell ezekben a napokban a népművelőknek is ott lenniük, ott dolgozni, ahol minden egyéni gazda és valamennyi tsz-tag dolgozik — kint a perzselő határban. Ne feledjük el, hogy a kulákok és a többi ellenséges elemek egyáltalán nem alusszák át a nyarat, hanem odamennek hazudni, butítani és uszítani, ahol nincsenek ott a kommunista népművelők.

Legalább három nagyon fontos dolgot kell szem előtt tartaniuk a népművelőknek. Először: vigyázni és vigyázni minden szem gabonára. Másodszor: állandóan ismertetni, magyarázni a párt Központi Vezetőségének júniusi határozatát. Harmadszor: leleplezni az ellenség aknamunkáját. Nehéz és fáradságos munka ez, igaz. De feltétlenül szükséges ahhoz, hogy az aratás, a behordás, a cséplés és a begyűjtés zökkenőmentes legyen, hogy a betakarítás idején se lazuljon, hanem tovább erősödjék a párt és a tömegek kapcsolata.

Mit jelent a szemvesztés elleni küzdelem? Azt jelenti, hogy a termelőszoövetkezeti és egyéni paraszt párttagjaink, pártvezetőink szemmel tartják az aratógépeket, a kombájnokat munkájukat. És ha azt veszik észre, hogy szórja a magot, törli a szemet, vagy benne hagyja a polyvában, szalmában, rögön figyelmeztetik a gépkezelőt a veszélyre. A kommunisták, a népművelők legyenek elsősorban azok, akik felemelik szavukat mindenfajta hanyagság ellen és védelmezik az országot, a szövetkezetet, a dolgozó nép kenyerét. Nagy szükség van az elvtársi tanácsadásra, a türelmes meggyőzésre, a szétszórt egyéni búzaparcellákon is. Tudott dolog, hogy a gabona attól a pillanattól fogva szórni kezd, mielőtt belesuhintják a kaszát és amíg a magtárba kerül, tíz százalék is kárba vészhet belőle, ha nem vigyázunk. Ezért szükséges felgerezni a tarlórt és takarosan összerezni a kereszteket a madarak elől; azért fontos ügyelni a behordásnál és az asztalgolásnál. Természetes, a népművelők nem tudnak eljutni minden egyéni gazdához, hiszen ők is aratnak, vagy egyéb munkával vannak elfoglalva. A dolgos parasztok egymást is ellenőrzik, figyelmeztetik és a hasznos tapasztalataikat adják át egymásnak. Most is lesznek olyanok, akik azt vágják majd oda a népművelő elvtársaknak: »ne okosíts, van magamhoz való eszem«, de ugyanakkor azzal az elavult felfogással, hogy »ott szóródik, ahol van«, nem fordítanak elég gondot minden szem gabonára. Olyan irányba kell tehát fejleszteni a közhangulatot, hogy a hanyagok érezzék az egész község, az egész tanya-sor elítélését.

Beszélni kell az aratókkal a mezőgazdaság szocialista átszervezése és a mezőgazdasági termelés felindítésének kettős, de mégis egységes feladatáról. Elvtársaink mutassanak rá ismételt arra, hogy tömegben is többet termelni, vagyis megvetni a szocialista jólét alapját csakis közös összefogással, a termelőszoövetkezetben lehetséges, ahol a gépek alkalmazása, a műtrágya és a növényvédőszer használata előtt szinte végtelen a lehetőség. Hasonlítsák össze az egyéni kis búzaföldek termését a tsz-ek nagy tábláinak hozamával. Egészen biztos, hogy az utóbbi az idén is legyőzi az előbbi és jobb, kulturáltabb életet ad a szövetkezet tagjainak. A népművelők elérék, hogy a dolgozó parasztok gondolkodnak ezen. akkor munkájuk minden bizonnyal megtermi a gyümölcsét.

Látni kell, hogy a párt igazságának szószólói mellett a kulákok is felkeresik majd a dolgozó parasztokat. Ezek a jómadarak — akik a jobboldali politika hatására teljesen kimutatták a foguk fehérjét — most is hízogással, rendszerünk gyalázásával próbálják elhinteni az elégedetlenség magvát. Azt sugdoszák a tájékozatlanok fülebe, hogy a beadásra nem is nagyon van már szükség. A kommunisták, a nép legjobb barátjai ne engedjék közel őket a becsületes kis- és középparasztokhoz. Mondják meg nyíltan, hogy a begyűjtés a szocializmus építésének elválaszthatatlan része és ha lemondanánk róla, akkor veszélyeztetnénk az ország lakosságának, elsősorban a munkásosztálynak az ellátását. A begyűjtés törvény, amit közvetlenül a cséplőgéptől kell teljesíteni a munkás-paraszt szövetség politisztikus érdekében.

A párt elöljáróinak hirtetói vonuljanak ki most az első vonalakba, a gabonaföldekre. Segítsenek a dolgozó parasztoknak, hogy minél több kenyérnek valót takarítsunk be a jövőre — magunknak.

Szeged és a szegedi járás életéből

A sándorfalviak a termelési bizottság segítségével jól felkészültek az aratásra

A sándorfalvi határban is szépen érik a gabona. A hullámzó búzabúzákat itt-ott már árpakeresztek tarkítják, bizonygatók, hogy már itt is megkezdődött az aratás. A sándorfalvi és a környéki egyéni gazdák, termelőszoövetkezetek is igyekeznek a munkával, hiszen minden óra, minden nap késő komoly veszteséget jelenthet: egyaránt károsodik az állam és a termelő is.

A sándorfalvi termelési bizottság tagjai pár héttel ezelőtt ebben a tudatban láttak hozzá az aratási munkák jó előkészítéséhez. A bizottság értekezletet tartott, s erre meghívta a helyi termelőszoövetkezeti vezetőket, még a brigádvezetőket is. Az aratás gyors elvégzésével kapcsolatos feladatokról tárgyaltak, de már itt megbeszéltek a másodvetés, a tarlóhántás, a behordás, a cséplés és a gabonabegyűjtés ügyét is. A megbeszélésen valamennyien egyet értettek abban, hogy az aratás munkája jóval nagyobb feladat, mint valami más általános, hétköznapi munka. Nem kevesebbről van szó, mint a falu új évi kenyéréről. Ha azt akarják, hogy a következő évben még jobb legyen a közég kenyérrelátása, akkor most a munkában való példamutatás mellett a falu gazdái körében alapos népművelő munkát is kell végezni.

Csányi Imre dolgozó paraszt, a termelési bizottság elnöke, Süli István, Pusztás Mihály, Gonda József, Csikós József, Laczi Ferenc és a bizottság többi tagjai még mi-

előtt az aratás megkezdődött volna a környéken, felkeresték azokat a dolgozó parasztokat, akik a földművelés mellett többnyire fuvarozással foglalkoznak. Kimen-tek a piacra is, ott is elbeszélgettek a gazdákkal s a legfontosabb kérdésben szót értek. A piacozásnál és a fuvarozásnál is fontosabb az aratás és a behordás munkája. Az okos beszédből értettek is az emberek. Az elmúlt napokban a falu határában, ahol csak beértek az árpa, mindenütt megkezdődött az aratás. A községi termelési bizottság tagjai saját ügyüknek tekintették a tökéletes tűzvédelem megszervezését is.

A sándorfalvi termelési állandó bizottságtól sokat tanulhatnak a bordányi, balástyai és a dóci termelési bizottsági tagok is. E három községben a termelési bizottság ebben az évben még egyszer sem ült össze, hogy megbeszéljék mik is a soronlévő feladatok. Ezekben a községben csak papíron szerepelnek a termelési bizottságok, s ezért a községi tanács mellett hibás a járási tanács mezőgazdasági osztálya is.

A most következő nagy feladatok parancsolóan követelik, hogy a járási tanács mezőgazdasági osztálya végre foglalkozzék a termelési bizottságokkal. Tegyük lehetővé, hogy minél többen el-sajátíthassák a sándorfalvi módszert, akik gyakran eljárnak a gépállomás, a termelőszoövetkezetek értekezleteire is, állandóan szervezik, irányítják a munkát.

Átvette a DISZ Megyebizottság zászlaját a DÉMA C pógyár „Petőfi” ifjúsági export-brigádja

Az első félévi exporttervüket június 25-ig 135,5 százaléka teljesítették a Szegedi DÉMA Cipőgyár dolgozói. Az elismerésre méltó eredmény elérését az idősebb dolgozókkal együtt jól segítette az üzem öt ifjúsági export-brigádja. A DISZ II. kongresszusára készülve különösen szép eredményekről adhattak számot a fiatalok. S a DÉMA Cipőgyár egyik ifjúsági brigádja — amelynek Császár Ferenc elvtárs, idősebb dolgozó a vezetője — Szeged és a megye ifjúsági export-brigádjai közül a legszebb teljesítményt adta hosszú hónapokon át. A jó munka jutalmaként hétfőn adták át Császár Ferenc ifjúsági brigádjának a DISZ Megyebizottsága szép selyemzászlaját.

Déli 12 óra — ebédszünet. A DÉMA napsütötte udvarán gyülekeznek a gyár dolgozói, hogy részt vegyenek — kivétel nélkül valamennyien — a zászlóátadás, átvétel nagy eseményén — az ünnepi röpgyűlésen.

Szölösi Sándor elvtárs, a gyár igazgatója mond megnyitót, majd Hutter Istvánné elvtársnő, a DÉMA DISZ-szervezetnek titkára beszél. Ismertetni az ifjúsági export-brigád munkáját s azt a nagy segítséget, amelyet a fiataloknak az idősebb dolgozók adnak.

Császár Ferenc Petőfi nevét viselő ifjúsági bri-

gádja a nemes vetélkedésben 130 százalékos átlagteljesítményt 176 százalékra növelte.

Ezután Faragó István elvtárs, a Szegedi Városi DISZ Bizottság agit-prop. titkára a DISZ Megyebizottsága és Városi Bizottsága nevében átadja a zászlót a »Petőfi«-brigád vezetőjének. A »Petőfi«-brigád tagjai is természetesen ott vannak valamennyien: Abonyi József, Kozma József, Szigei József, Kósó Irén, Rizsnovszki Zsuzsanna, Dani István-né és Németh Istvánné.

Miután Császár Ferenc nagy taps közben brigádja nevében átveszi a vándorzászlót,

megígéri, hogy továbbra is igyekeznek, s becsülettel dolgoznak. A párt joggal és bizton számíthat a fiatalok munkájára.

Az üzem pártbizottságának titkára: Rác István elvtárs üdvözlözi az ifjúsági export-brigádokat, az idősebb dolgozókat, s további jó munkát kíván.

Hutter Istvánné, az üzem DISZ-titkára aztán jutalmat ad át az egyénileg legjobb eredményt elérő három ifjúsági brigádtagnak: Hajos Kálmánnak, Kozma Józsefnek és Halapi Józsefnek. Mindhárman további eredményes munkát ígérnek.

Véget ért a röpgyűlés s a munkások — fiatalok és idősek — újra munkához fognak.

Jelentések az első félévi terv teljesítéséről

Újabb szegedi üzemek jelentették, hogy az első félévi tervüket — évi vállalkásuknak megfelelően — teljesítették.

A JUTAÁRUGYÁR dolgozói az elmúlt hét végén eléget tettek első félévi tervüknek. Az első félév hátralévő napjaiban mintegy 30 tonna anyagot gyártanak terv felül.

A II. SZÁMÚ TÉGLAGYÁR kollektívájá már június 27-én eléget tett az első félévi égetési tervének. Azóta már jónéhány ezer elégetett téglát adtak terv felül. A cserepessori gyárban tegnap teljesítették első félévi nyersgyártási tervüket is.

A VÍZ- és CSATORNAMESZTEREK dolgozói is csatlakoztak a hűs budapesti ipari üzem felhívásához s egész évi szocialista kötelezettségvállalást tettek. A helyi béke-világtalálkozó tiszteletére megígérték, hogy első félévi tervüknek vállalásuknál előbb tesznek eléget. Igéretüket teljesítették és első félévi tervüket június 25-én befejezték.

A FONALMENTŐ VÁLLALAT már június 14-én teljesítette mennyiségben és értékben az első félévi tervét. Azóta már jelentős mennyiségű árut készítettek terv felül. Készülnek a választék bővítésére is.

Uj DISZ-szervezet alakult

Kint, Móraváros szélén, a Cserepes soron, a II. számú Téglagyár kultúrtermében szoktak ebédelni a munkások, ott tartják meg egy-egy ünnepi előadásukat, gyűléseiket.

Szombaton délen a vörösfüggönyös színpad előtt asztalt piros drapériával vonták be, s ráállítottak egy aranyozott Szabadság-szobrot.

DISZ alakuló gyűlésre készültek a gyár fiataljai.

Voltak vagy huszonöt-ötven 15-16-17 éves fiúk. Úgy jöttek be a terembe munkaruhában, rövid, hosszúnadrágban, leg- többjük fején svájci

sapka, huncutul gondorogó hajjuktól karodikáltak ki alól. Szü- tük a cigarettát, kü- kezdte aki ismeri

előlege ezeket a kissé mű Tégla- gyár DISZ- szervezete. 25 taggal bereket, talán a látot- takra ezt mondaná: eb- ből sem lesz DISZ- szervezet.

A későbbiek máris megcáfolták az ilyen feltevést. Vezetőségét választották a fiatalok, s egészen komoly, fe- gyelmezett vita alakult ki. Komáromi ne- vetűt javasolták elő- szőr a vezetőségbe, aztán Sajgót, meg Bánfi Erzsébetet. Bán- fi Erzsébet, egy a ko- moly, barna lány szí- vesen vállalta a meg- bízást: egyhangúlag meg is szavazták. Majd Papp Bélát és Perneki Károlyt javasolták kö- söbb és lelkesen, egy- hangúan választották meg őket.

Megalakult a II. szá-

nek. Sok sikert kívánunk az új DISZ-szervezetnek.